

Májusi programjaink

dátum	időpont	esemény
Máj.4.	18.00	Istentisztelet
Máj.5.	16.00	Ifjúsági istentisztelet
Máj.6.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet, úrvacsora
	17.00	Istentisztelet
Máj.7.	18.00	Bibliakör
Máj.11.	18.00	Kórustalálkozó az evangélikus templomban
Máj.12.	12.30	Foltvarró-kör
Máj.12.	16.00	Ifjúsági istentisztelet
Máj.13.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet
	17.00	Istentisztelet, anyák napja
Máj.14.	18.00	Bibliakör
Máj.17.	18.00	Mennybemenetel napi istentisztelet
Máj.19.	16.00	Ifjúsági istentisztelet
Máj.20.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet, gyülekezeti tanácskozás
	17.00	Istentisztelet
Máj.21.	18.00	Bibliakör
Máj.24.	18.00	Istentisztelet
Máj.27.	9.00	Imaóra
	10.00	Pünkösdi istentisztelet, bemerítés utána közös ebéd
	17.00	Istentisztelet
Máj.28.	10.00	Fakultatív kirándulás a bűdös-tó körül, beszélgetés, imaáhitat
Máj.31.	18.00	Istentisztelet

A programokban, időpontokban változás lehetséges!

A hónap aranymondása: Térjete meg és merítkezzetek be valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. ApCsel 2:38

A hónap imádsága: Uram, köszönöm Neked a pünkösdi ajándékát. Köszönöm, hogy annyira szeretsz, hogy részt adtál nekünk Önmagadból, hogy életünket a Szentlélek uralma alatt élhessük. Kérünk Téged, hogy a Te Szentleked világosítsa meg számunkra az olvasott vagy hallgatott ígét, és tegyen késszé bennünket az engedelmességre. Amen.

Menjete be kapuin hálaadással...

100. zsoltár

**A SOLTVADKERTI BAPTISTA GYÜLEKEZET LAPJA
2012. MÁJUS**

Péter, a pünkösdi utáni ember

ApCsel 2:1-4; 4.:36-38

Pünkösdi a legtitokzatosabb események ünnepe, eredményeiben mégis a leglátványosabb és a legnyilvánvalóbb. A Szentleket senki sem látta, nem is láthatja, de akit betölt, abban forradalmi változást munkál, Új életcéllal és mennyei erővel tölti meg. Méghozzá más emberek javára, az Isten dicsőségére és — természetesen saját magának az örömeire is. Ez valósult meg pünkösdi napján az apostolok életében: kinyílt a felház zárt ajtaja, megszűnt a némaságuk, volt mondanivalójuk, bátran és ellenállhatatlan hatalommal hirdették az evangéliumot, pünkösdi utáni emberek lettek,

Az első pünkösdi napjának Péter apostol volt a főszereplője. Az ApCsel leírása szerint ő állt elő az ige hirdetésére, amelynek nyomán mintegy háromezer ember tért meg, és ezen a napon Jeruzsálemben megalakult az első keresztyén gyülekezet, amelynek ő lett az első számú vezetője. **Péter pünkösdi utáni ember lett!**

Az evangéliumok aránylag részletesen élénk tárják Péter apostol életútját. Lássuk hát és legyen tanulságunkra, hogyan jutott el Péter oda, hogy pünkösdi utáni emberként hatalmas győzelmes eszköz lett Isten kezében! Három jelentős eseményt kell kiemelnünk Péter életéből. Az első az volt, amikor találkozott Jézussal, a második, amikor döntött Jézus Krisztus mellett, és tanítvánnyá szegődött. A harmadik pedig, amikor pünkösdi napján betöltötte őt a Szentlélek.

Az első eseményről Jn 1:41-42-ben olvasunk. Itt arról van szó, hogy András, Péter testvére, mint Bemérito János tanítványa, tanúja volt annak, amikor Bemérito János Jézusra mutatva kijelentette: „*Íme, az Isten Báránva!*” Andrást annyira meglepte, és olyan hallatlan örömmel töltötte be az, hogy Jézus személyében előtte állt a megígért Messiás, hogy otthagya Bemérito Jánost, Jézushoz csatlakozott. Azután első útja a testvérehez, Simon Péterhez vezetett, és lelkes örömmel közölte vele: „*Megtaláltuk a Messiást!*” - Majd azonnal elvezette őt Jézushoz.

Különleges találkozás lett ebből. Ugyanis nem az odaérkező Simon Péter mutatkozott be Jézusnak, hanem Jézus rátekintett Simonra, és így üdvözölte: „Te Simon vagy, a Jóna fia; te Kéfásnak fogsz hivatni (a mi megmagyarázva:

Kőszikla)” (Jn 1,42). Elkötelező erejű, és egy gazdag jövőt előre kijelentő megszólítás volt ez. Ott is maradt Péter szívében. Bár még most nem lett tanítvány, de ettől kezdve bizonyára e szavakkal feküdt és kelt fel mindennap. Még folytatta addigi mesterségét: a halászatot, de szívében forgatta Jézus megszólítását. — Mindannyiunk számára felejthetetlen marad, amikor először találkoztunk Jézussal, amikor néven szólított, a szava megérintett, vagyis az ígében megszólaló Jézus személyesen hozzánk szólt. Hitet ébresztő, a jövőt előkészítő szó lett az, amely ott maradt a szívünkben. Ez a megszólítás talán még nem eredményezett meg-

térést, sem újjászületést az életedben, de elindított Isten felé. Lehetett ez egy csalódás, egy betegség, baleset, vagy ígéhirdetésben hallott üzenet, esetleg a Bibliából vagy más könyvből neked címzett szó. Jézus sokféleképpen szólít meg. Ma is ezt teszi, amikor hallod, olvasod szavait. Jézus személyesen szólít meg minden hozzá közeledő embert.

A második eseményről Lukács evangéliuma számol be (Lk 5:1-11). Itt arról van szó, hogy nagy sokaság gyűlt össze, hogy hallgassák Jézust a Genezárét-tó partján. Simon és társai éppen akkor kötöttek ki hajójukkal, fáradtan, egy eredménytelen éjszakai halászás után, Jézus beszállt Simon hajójába, és onnan tanította a sokaságot. Simon ott ült Jézus lábainál, és ő is hallgatta az igét. A tanítás befejezése után Jézus arra kérte Simont, hogy evezzenek a mélyre, és vessék ki a hálót fogásra. Péter, aki ekkor Jézust már őszintén tisztelő tanítványjelölt volt, halász szakemberként szólalt meg: „*Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan, és semmit se fogtunk, de a te szavadra mégis kivetem a hálót.*” „Vagyis szakemberként biztos volt abban, hogy értelmetlen a hálóvetés, de meghajolt Jézus szavának tekintélye előtt. Ekkor történt a nem várt csoda! A halak tömegével telt meg a háló. Ezt látva Simon elámult, és különleges látásra nyílt meg a szeme. Nem a halakat látta. A csoda, amelyet azonnal felismert két fontos látásra nyitotta meg a lelki szemeit. Az egyik az volt, hogy az a Jézus, aki belépett az ő hajójába. nem csupán egy ember, benne Isten van jelen, benne Isten lépett az ő hajójába. Isten, aki parancsolni tud a halaknak is. A másik felfedezést, amely Simon szívéét összetörte, és arra készítette, hogy odaboruljon Jézus lába elé, így fogalmazta meg: „*Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!*”- Mi is lehetett volna Jézus válasza erre a két nagyon jelentős hitbéli felismerésre és vallomásra, mint az:

„*Ne félj, ezentúl emberhalász leszel.*” Talán a kezét is kinyújtotta Jézus, és felemelve az eléje roskadó Simont, immár Péterként magához ölelte őt.

Önismeret és Krisztus-ismeret: ez a megtérés lényege, amelyre Jézus azzal válaszol, hogy új teremtéssé tesz és tanítványává fogad. A méltatlanság és Jézus Krisztus istenségének felismerése, valamint az ő befogadása az, amely az istenfiúság boldog bizonyosságát ajándékozta nekünk. Péter e naptól kezdve szilárd hitű tanítvánnyá lett, aki Jézus kérdésére a tanítványok nevében elsőnek vallotta: „*Te vagy a Krisztus, a élő Isten Fia.*” (Mt 16,16)

Ugyanakkor az evangéliumok leírása szerint azt látjuk, hogy ennek a hitvalló Péternek az életében és magatartásában előfordultak heves felbuzduláshól fakadó tévedések, sőt súlyosnak mondható bukás is. Mindjárt a bátor hitvallása után okosabb akart lenni Jézusnál és a megváltást megtervező Istennél. Amikor Jézus a bekövetkező szenvedéséről és haláláról beszélt, „*feddeni kezdte*” Jézust, és azt mondta neki:

„*Mentsen Isten, Uram!* Nem eshetik ez meg tévéled.” Ekkor Jézus döbbenetes módon leleplezte, hogy a hitvalló Péter a sátánnak adott helyet a gondolkodásában, és így szólt hozzá:

„*Távozz tőlem, sátán: bántásomra vagy nékem; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra*” (Mt 16,23).

Majd később történt, amikor Jézus figyelmeztette Pétert, hogy a sátán meg fogja rostálni a tanítványokat, ő nagy, magabiztos önbizalommal jelentette ki: „*Uram, kész vagyok veled menni akár a börtönbe vagy a halálba is.*” (Lk 22,33) Aztán tudjuk, hogy Péter pár óra múlva. a főpap udvarában esküdjéssel tagadta meg Urát, azt állítva, hogy nem ismeri Őt. Jézus, mint mindent, ezt is előre tudta, és gondoskodott arról, hogy Péternek legyen elég egy hajnali kakasszó, amely eszébe juttatta Jézus figyelmeztető szavát, és mélységes bűnbánatban tört össze. Aztán Jézus a feltámadása után külön elbeszélget Péterrel, és helyreállította, meggyógyította őt az újabb eleséséből.

Mindezek a mi tanulságunkra írtak meg. Meg kell látnunk, és be kell ismernünk, hogy mi sem vagyunk különbek Péternél. A megtérésünk és újjászületésünk után is elfordulhatnak, megtörténhetnek tévedések, botlások, elesések az életünkben, annak ellenére, hogy őszintén kerüljük azokat, és szent életre törekszünk. A testünkben lakozó bűn és a megkörményező kísértések botlásokba visznek. Fel kell ismernünk, hogy pünkösöd előtti állapot ez! **Pünkösöd, vagyis a Szentlélek teljes uralma nélkül erőtlenek vagyunk ahhoz, hogy folyamatosan győzelmes életünk legyen a megkörményező kísértésekkel és bűnökkel szemben.** Bár a Szentlélek már bennünk lakik, figyelmeztet, mégis tele van az életünk elesésekkel és gyáva tagadásokkal. Őszintén akarjuk a jót, de nincs erőnk a véghezviteléhez.

Pünkösöd napján teljességgel a Szentlélek vette át az uralmat Péter életében! Jézus — amint azt előre kijelentette- most valóban sziklává (Péterré) formálta őt. Előbb felkereste a Genezárét-tó partján, és irgalmas szeretetével meggyógyította a háromszori tagadással szívéen támadt fájdalmas sebekből. Nem büntette, hanem irgalmáról és szeretetéről biztosítva meggyógyította, és szolgálatába állította őt. Aztán a többi tanítvánnyal együtt arra kérte, hogy várják be az Atya ígérését. „*Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek*” (ApCsel 1:8) mondta Jézus. Tíznapos buzgóságos imaközösség, lelki megtisztulás és hitbéli kitérülködés után „*mindnyájan megteltek Szentlélekkel*”. Nem most találkoztak először a Szentlélek személyével és munkájával. A Lélek már akkor megérintette Pétert, amikor először találkozott. Jézussal. A Szentlélek nyitotta meg a szemét és a szívéét élő hitre és döntésre, amikor a csodálatos halfogás nyomán felismerte Jézusban az Isten Fiát, önmaga bűnösségét, és Jézus választása nyomán tanítványként szegődött hozzá. A Lélek által vallotta meg bátor hitvallással, hogy Jézus az Isten Fia. A Lélek munkálta benne a bűnbánatot a botlásai miatt. Most, pünkösöd napján „*megtelt*”, teljességgel átvette élete minden területén az uralmat Isten Szentlelke, vagyis Isten a benne lakozó Szentlélek által.

Péter pünkösöd utáni ember lett! Isten célja, hogy mi is pünkösöd utáni emberekké legyünk! Pünkösöd a teljesség ünnepe. Csak a Szentlélek személyének teljes uralma teszi folyamatosan gyümölcsözővé, győzelmessé és Krisztusban övrendezővé az életünket. Ahogyan Pál apostol is kéri: „*Okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik a Istennek...*” (Róm 12,1)

Péter életútja felveti a kérdést: hol tartasz a Krisztus követésében? Találkoztál-e személyesen Jézussal, és neveden szólított-e már? Felismerted-e Jézus Krisztusban az Isten Fiát, és magadban azt a bűnös embert, akit ő megváltott? Ma azt a kegyelmi lehetőséget is élénk tárja Isten, hogy a Szentlélek teljes uralma valósuljon meg az életünkben., és pünkösöd utáni emberek legyünk!

Kovács Géza

Május, a családok hónapja

Mit mond a Biblia a családról, az édesanyákról és a gyermekekről?

Manapság azt tapasztalom, hogy nincsenek a helyén ezek a fogalmak. Olykor túlértékeljük, netán bálványozzuk az édesanyákat és a gyermekeket, máskor elhanyagoljuk, megfélemlünk róluk. Egyik magatartás sem helyes. Nézzük, mi Isten gondolata ezekről.

A családról

A családról a legtöbb embernek vannak valamilyen emlékei, képei, élményei, megtapasztalásai, melyeket felnőttként is őriz. Akiknek nem adatott meg, hogy szerető családban nővekedjenek fel, mert vagy „eldobták” őket, vagy a szülők életvitelének és a családról alkotott elképzelésének messze a társadalmi normák alatti volt, azok hátrányos helyzetű gyermekként, sok-sok sérülést „gyűjtöttek” be. Ma sajnos egyre többet kell beszélni a családon belüli erőszakról, és keresni a kivédés lehetőségeit. Az is probléma, hogy sokszor egy-egy házaspár olyan könnyen rááll a válásra, ami a család széteséséhez vezet.

Sok évvel ezelőtt olvastam egy tudományos jelentésről szóló híradást, melyben szociológusok és történészek összegezték kutatásaik eredményét. A górcső alá, az úgynevezett nagy-kultúrák felemelkedését és bukásuk okait helyezték. Számomra megdöbbentő volt a levont konklúzió. A vizsgált birodalmak hanyatlása a legtöbb esetben akkor kezdődött, amikor a társadalmi jólét és a kialakult körülmények miatt utat talált magának a szexuális szabadság, fellazult az erkölcs, melynek következtében a családok elkezdtek szélhullani, felbomlani. Sokszor hangsúlyozott tétel, hogy a társadalom legkisebb, de egyben legerősebb sejtje a család. Nem mindegy tehát, hogy milyen családokból épül fel egy-egy ország társadalma. Ez mindnyájunkra felelősséget ró.

A régebbi időkben több generáció is élt együtt egy fedél alatt. Gyakori volt a családi gazdálkodás, ahol az egymásra utaltság még markánsabban jelentkezett. A mai modern világban is vannak családi vállalkozások, de ez már egészen más. Ez rohanó életformát igényel, ami nem mindig tesz jót egy család számára. Bölcsesség szükségeltetik ahhoz, hogy valaki megtalálja az összhangot, és ne vonja el az összes figyelmét és energiáját.

Nézzünk néhány bibliai példát és ígét a családról! A szent családról Lukács evangélista (2:21-52) feljegyezte, hogy Jézus az Isten és emberek előtt való kedvességben növekedett. József és Mária, nemcsak az engedelmisségre tanították meg a gyermek Jézust, hanem fel is készítették az életre. Erre utal, hogy Jézus az „apja” mellett az ácsmesterséget is kitanulta és dolgozott is vele egészen a szolgálatának elkezdéséig. Az Ószövetségben, a Ruth könyvében egy csodálatos történetet lehet olvasni Elimélekről és családjáról. Ez a történet egy olyan családról szól, akik együtt néznek szembe az éhséggel, a megélhetési gondokkal. Tragédiák, halálesetek árnyékolják be az életüket, de nem adják fel, összefognak és bíznak a Mindenható segítségében. Példaértékű az a szeretet, ahogy a megözvegyült Ruth ragaszkodik anyósához, annak népéhez és Istenéhez. Jutalma nemcsak egy újabb igazi család és a megtalált üdvösség, hanem az is, hogy a Megváltó egyik ősszülőjévé lett ragaszkodása, kitartása, és hite által.

Isten védi az általa létrehozott intézményt, a házasságot és azon keresztül a családot. Számptalan ige tanúskodik erről mind az Ó- és Újszövetségben.

Mi is tegyük meg mindent azért, hogy országunkban az egészséges családokból olyan kiegyensúlyozott és aktív gyermekek kerüljenek ki, akik felnőttként meg fogják állni a helyüket a kihívások idején is, akiknek lesz erkölcsi tartásuk és helyes értékítéletük.

Az anyaságról

Minden évszakra megvannak a maga szépségei, amelyeket szabad észrevennünk és megcsodálnunk. Egyik legszebb hónapunk a május, amikor már minden virágba borul és a természet csodás színpompával és illatokkal vonja magára a figyelmet. Ennek a hónapnak az első vasárnapja különös jelentéssel bír a számunkra. Ekkor ünnepeleljük az édesanyákat!

Aki csak teheti, valamilyen módon kifejezi szeretetét, megbecsülését, tiszteletét az édesanya felé. De jó annak, aki teheti, mert vannak, akik már nem tehetik, nekik marad az emlékezés.

Sok-sok szebbnél-szebb gondolat fogant meg és íródott már le az anyaság kapcsán, mióta folyik az emberi történelem, sőt vallási kultuszok is létrejöttek, melyek nem csupán a tiszteletet célozták meg, hanem a termékenységet is megpróbálták befolyásolni. A Biblia keletkezésének korában és környezetében a gyermek nélküli állapot gyalázatnak számított egy aszszony számára. Az akkori nő mindent megtett azért, hogy anya lehessen. A Bibliában több olyan történet van, melynek szereplője ilyen asszony, akinek nem lehetett gyermeke. Annának (a Sámuel könyvében) szembesülnie kellett a megvetéssel, mintha nem lett volna teljes értékű nő. Ez mélyen a lelkébe gázolt, ami egy ideig megkeserítette az életét, mígnem rádőbbsent a megoldásra. Isten elé járult és kérte Öt, hogy „tekintse meg az ő „gyalázatát”, azaz nyissa meg a méhét, hogy szülhessen. Fogadalmat is tett, hogyha fiú gyermeke lesz, felajánlja őt az Isten szolgálatára. Imáját Isten meghallgatta, így született meg Sámuel, az Ószövetség egyik legnagyobb prófétája (1Sám 1).

Belegondoltunk már abba, hogy mekkora dicsőség Isten munkatársának lenni az élet továbbadásában? Végiggondoltuk-e, hogy a különböző korok történelmet formáló nagy alakjait, mind-mind egy édesanya hozta világra, aki akarta, hogy gyermeke legyen, és meg is szülte, felnevelte, hogy a világ gazdagabb legyen?

Az anyaság sokkal több, mint biológiai képesség. Az anyaság hivatás, mely sok örömmel és áldással ját az egyik oldalon, míg a másik oldalon sok áldozat, lemondás és sokszor fájdalmak sora nehezíti a mérleg serpenyőjét. Ezzel együtt is gyönyörűség és lenyűgöző anyának lenni.

A Biblia arra tanít, hogy az ember tisztelje a szüleit. Mint igazi erkölcsi értékhez, ehhez is illene visszatérnie azoknak, akik erről megfélemlkedtek. Hadd álljon itt néhány ige szó szerint! „Tiszteld atyádat és anyádat, hogy bosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr a te Istened ad tenéked!” (2Móz 20:12) A másik: „Átkozott, aki kevésre becsüli az ő atyját vagy anyját (5Móz. 27: 16). Isten, áldást vagy büntetést helyez kilátásba, amit a viszonyuláson mér meg. Az anyai szívről pedig így ír Ezsaiás próféta: „Elfelejtkezhetik-e az anya gyermekéről, hogy ne könyörülne méhe fián?” (És. 49, I 5)

Mi se feledkezzünk meg róluk! Szerezzünk örömet, egy kedves napot, órát, amikor valamennyit visszaadhatunk abból a mérhetetlen szeretetből, melyet eddigi életünk során kaptunk az édesanyánktól. Azután pedig folytassuk, amit elkezdünk és váljon életgyakorlattá a tisztelet és a megbecsülés! Ne legyenek magára hagyott. „félretett” édesanyák!

A gyermekekről

A Bibliában fel van jegyezve több helyen az a történet, amikor Jézus tanított és egyesek családotól mentek őt hallgatni, hozva gyermekeiket is. Néhány vezető tanítvány úgy gondolta, hogy a gyerekek úgysem értik azt, amiről szó van, jelenlétük pedig zavarni fogja a Mestert, ezért el akarták küldeni őket. Jézus nem így gondolta. Megdorgálta a vezetőket, a gyermekeket pedig odahívta magához, ölébe vette, megölelte őket, és áldását adta rájuk. (Mk. 10,1 3- 116) **Bárcsak ma is egyre többen gyermekekkel együtt mennének az Isten Házába, hogy találkozzanak Jézussal és hallgassák Őt!**

Isten Igéje úgy beszél a gyermekekről, hogy ők az Isten áldása az ember számára. Ezért szebb azt mondani, hogy valaki „áldott állapotban van“, még ha ez bizonyos értelemben „terhet“ is jelent számára. Nézzük, mit mondanak a szentírók a gyermekről: „*Bizony az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom. Mint hős kezében a nyilak, olyanok a serdülő ifjak. Boldog az az ember, aki ilyenekkel tölti meg tegzét, nem szégyenül meg, ha ellenségeivel van szóváltása a kapuban.*” (Zsolt. 1 27: 3-5)

Ezek a versek egy egészséges folyamatot mutatnak egy olyan családról, ahol a gyermekek, minden tekintetben a megfelelő ellátásban részesültek. A Tízparancsolat egyik igéje a gyermekekhez szól: „*Tiszteld atyádat és anyádat*” (2Móz. 20, 1 2) Ezt a parancsolatot az Újszövetség is megerősíti: „*Ti gyermekek szót fogadjatok a szüleiteknek mindenben!*” (Kol. 3:20) Az ige értelme viszont nemcsak a gyermekeknek szól, hanem a szülőknek is. A Példabeszédek 22: 6-ban a következőképpen: „*Nevelj a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.*” Pál apostol pedig ezt írja az efézusiaknak: „*Ti apák ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek őket az Úr tanítása szerint, istenfélelemmel, intéssel.*” (Ef. 6:4)

A gyermekekben annyi báj van, úgy a fiúk, mint a lányok tele vannak kedvességgel, étellel, elevenséggel, huncutsággal, és mind mind egy- egy egyéniség. Még az ikrek sem teljesen egyformák. Ettől ilyen szép és sokszínű ez a világ. A gyermeket szeretni, ápolni és nevelni kell. Időt kell szakítani rá, mert akkor lesz kiegyensúlyozott személyiséggé. A „ráfördített” idő meg fog térülni később. Sok-sok példa igazolja ezt, de az ellenkezőjét is. Az elmulasztott együttléteket, a meg nem szerzett közös élményeket később lehetetlen pótolni. Amikor a pedagógus egy „kezelhetetlen” gyermekkel találkozik, akkor az arról is szól, hogy abban a családban valami fontosabb volt a gyermeknél. **Felelősek vagyunk a ránk bízott gyermekekért!**

Kérjünk Istentől bölcsességet és kellő mértékű szeretetet a nevelésükhöz, mert egyszerre kell szeretni, és biztonságot adni, ugyanakkor a „vadhajtásokat” is lemetszeni. Aki nek ez jól sikerült, igazi mestermunkát végzett, ez pedig a jövő nemzedéke szempontjából igen fontos feladat, hiszen ők lesznek a következő évtizedek apái, anyái, vezetői, a társadalom formálói, politikusai, művészei, meghatározó alkotói, vagy egyszerű, becsületes polgárai a hazának. Figyeljünk jobban oda rájuk!

Dsida Jenő: Hálaadás

Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem nem ér semmi bánat!
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel,
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restell.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad,
Köszönöm, Istenem az édesanyámat.

Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este
Imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve,
Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban
Itt e földön senki sem szerethet jobban! –
Köszönöm a szemét, melyből jószág árad,
Istenem, köszönöm az édesanyámat.

Te tudod, Istenem – milyen sok az árva,
Aki oltalmadat, vigaszodat várja.
Leborulva kérlek: gondod legyen rájuk,
Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel,
Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!

Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullását, áldd meg szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezével az Édesanyámat!

Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!!!

